

Ráno

Richard Müller

Ráno som sa zobudil
a vstal celkom smelo
Odhodlaný odísť z domu preč
a na posteli leží moje telo
stuhol som a celkom stratil reč...
Ako je však možné že tam ležím
hádam som sa ešte celkom nezbláznil
životospráva nanič a zlý denný režim
žeby som to preto neprežil
Ako je však potom možné
že tu takto stojím
a pozerám na tú kôpku mňa
podísť k sebe sa už trochu bojím
to nie je dobrý začiatok dňa
Je tu ešte jedna možnosť okamžite zmiznúť
tresknúť dvermi, kašľať na seba
večer ma čaká návrat niet sa čomu vyhnúť
toto mi naozaj netreba
a tak si tu stojím v kuse už niekoľko rokov
nejem nespím iba pozerám
späť ku sebe mi chýba len pár krátkych krokov
ten s postele na mna zazerá
Koniec srandy roky bežia
treba dačo spraviť
veď takto sa ďalej nedá žiť
Tuším aj toho druhého to prestalo baviť
obrátil sa a ukázal mi...
Kašlem na to ľahnem k nemu a chytím mu ruku
veď ja som on a on je zase ja
otrčíme svetu holé zadky pekne spolu
zaspíme navečnosť obaja...